

skrivninger højst kunne udgøre det beløb, hvortil de nævnte udgifter var nedskrevet ved udgangen af det seneste indkomstår før skadens indtræden.

Eksempel 1.

En landbrugsejendom nedbrænder totalt i 1973 og genopføres for et beløb, der svarer til den udbetalte forsikringssum på f. eks. 760.000 kr.

Af den samlede købesum, som ejeren i sin tid har betalt for ejendommen, antages det, at købesummen for driftsbygningerne udgjorde.....	100.000 kr.
I indkomstårene til og med 1972 er der i alt afskrevet..	40.000 -
<hr/>	
Nedskrevet værdi ved branden i 1973 altså.....	60.000 kr.

Efter ændringsforslaget skal den skattepligtige fortsætte med at beregne sine årlige afskrivninger som en vis procentdel af de 100.000 kr., der var hans oprindelige afskrivningsgrundlag. Hans samlede afskrivninger på de genopførte bygninger kan højst udgøre 60.000 kr., svarende til de nedbrændte bygnings nedskrevne værdi ved branden.

Efter det foreslåede § 26 A, stk. 2, sidste pkt., skal skaden og den påfølgende genopførelse ikke medføre nogen forlængelse af den 10 års periode, hvori skatteyderen kan foretage de højere såkaldte begyndelsesafskrivninger på bygninger og installationer.

Eksempel 2.

En landbrugsejendom, der er erhvervet i 1969, nedbrænder i 1973 og genopføres samme år.

Efter de almindelige regler kan de højere begyndelsesafskrivninger på driftsbygningerne (indtil 6 pct. årlig) foretages i en 10 års periode, som begynder i 1969 og slutter i 1979. Efter ændringsforslaget medfører branden og genopførelsen ingen forlængelse af 10 års perioden.

Det foreslåede § 26 A, stk. 3, angår tilfælde, hvor genopførelsessummen er større end forsikrings- eller erstatningssummen. Forslaget går her ud på, at afskrivningsbegrænsningen ikke skal ramme det overskydende beløb. Der skal dog selvfølgelig kun kunne afskrives på den del af det over-

skydende beløb, der kan anses for anvendt på afskrivningsberettigede bygninger eller installationer, men derimod ikke på den del, der f. eks. vedrører en landbrugsejendoms stuehus. Fordelingen må i de fleste tilfælde bero på et skøn.

Det foreslåede § 26 A, stk. 4, angår tilfælde, hvor der efter afskrivningslovens almindelige regler gælder andre afskrivnings-satser for de genopførte bygninger eller installationer end for de skadelidte. Det er her anset for mindst kompliceret at lade afskrivningerne i tiden efter genopførelsen ske efter satserne for de bygninger m. v., der nu findes på ejendommen.

Til den foreslåede § 26 A, stk. 5, bemærkes: Efter afskrivningslovens § 25 skal de skattemæssige afskrivninger på bygninger og installationer foretages særskilt for hver enkelt bygning eller installation. Efter ændringsforslaget skal dette også gælde ved afskrivning efter § 26 A, stk. 2-4. Begrundelsen herfor er, at det ved senere afståelse eller nedrivning af en enkelt af flere bygninger vil være for vanskeligt at praktisere reglerne om beskatning af „genvundne afskrivninger“ (afskrivningslovens § 29) og om nedrivningsfradrag (§ 27), medmindre der er afskrevet særskilt på den solgte eller nedrevne bygning.

Efter § 26 A, stk. 5, 2. pkt., skal de afskrivningsberettigede beløb, der er nævnt i stk. 2 og 3, fordeles skønsmæssigt på de afskrivningsberettigede bygninger m. v., der findes efter genopførelsen. Ved skønnet skal der lægges vægt på, hvad der efter det enkelte formuegodes værdi og beskaffenhed må anses for en rimelig andpart i det samlede afskrivningsgrundlag.

§ 26 A, stk. 6, angår tilfælde, hvor den skattepligtige i forbindelse med skaden har begæret sig fritaget for beskatning af „genvundne afskrivninger“ efter genanbringelsesreglen i lovens § 29 A. I så fald skal den forlods afskrivning, der er foreskrevet i § 29 A, stk. 1, 2. pkt., trækkes fra ved opgørelsen af de beløb, hvorpå der kan afskrives efter § 26 A, stk. 2 og 3.

Bestemmelserne i den foreslåede § 0, nr. 03 og 04, har til formål at tilpasse bestemmelserne om nedrivningsfradrag og om „genvundne afskrivninger“ til den foreslåede nye § 26 A.